

TÖBB MINT KÉK

Na! Milyen volt Lisszabonban? – hangzott a kérdés, majd rá a fenti válasz.

S tényleg. Mert ugyebár ott vannak a híres kék mintás csempék, no meg az óceán a maga festői színpalettájával – aminél már csak szardíniából van több, aminek külön boltja is létezik itt, mint valami portugál Wonka-üzlet; nem is beszélve Bosch extravagáns halábrázolásairól az Antik Művészetek Múzeumában (Szent Antal megkísértése). Nos, ezek azok a dolgok, amiket látni kell, valós jelenléttel megélni. Merthogy a klasszikus turisztikai kötelezőket (Belém torony, Szent Jeromos Kolostor, stb.) akár le lehet simán guglizni.

De ez természetesen végtelen unalmas volna - kb. mint bármilyen nyelvtan egy laikusnak.

Nahát, pont ezért született a CLIL módszer, ahol a nyelvtanulás és a nyelvalkalmazás egy időben történik. Így mintegy garantálja a „használható tudást”. Mi, Radich-Nagy Mónika kolleganőmmel ezt próbáltuk ki. Úgyhogy ezen kötelezőket inkább dalban mondjuk el – amit te is kipróbálhatsz kedves olvasó, ... néző, ... hallgató, ...ill. tanulótárs (ld. cikkünk vége 😊)

Körülbelül mindent ... is másképp képzeltünk (más-más tanfolyam, más célország, ...), amikor Zöllner Márti tanárnő munkájának köszönhetően mi is részt vehettünk az Erasmus+ pályázat biztosította továbbképzésen.

Egy hétre a kurzusunk diktálta CLIL oktatási módszertanhoz alkalmazkodva a tanítás helyett a tanulás folyamatát helyeztük a középpontba. Hirtelen lelkes diákként ültünk a portugál főváros esztétikai élményeihez tökéletesen passzoló stílusú tanteremben egy francia származású, profin felkészült, s a vizualításra is határozottan pozitívan ható tanárral.

Minthogy ez a módszer nagy hangsúlyt fektet a tanulók bevonására, rövid interaktív bevezetők után – olyan témákról, mint a CLIL, a projektmunka vagy a PBL módszer, a „story telling”, valamint a kritikus gondolkodás – máris a megfelelő IKT eszközökkel és applikációkkal ismerkedtünk meg, amelyeket kapásból tantárgyspecifikus felhasználhatóság szempontjából teszteltünk, kiértékelünk és elhelyeztünk a didaktikai rendszerben.

Nomen est omen – teljes erőnkkel a befogadás hatékonyságára koncentráltunk – méghozzá az adott célnyelven (angolul). Ez a küldetés mintegy kétszemélyes akciópárossá edzett minket a szimultán szóbeli, kivetített, valamint lapon is lekövetendő információtömeg értelmezése és a gyakorlati feladatteljesítés közepette.

Az iskolabemutató prezentációkon keresztül bepillantást nyerhettünk csoporttársaink (egy ír, egy lengyel, egy német, egy észt és két olasz kolléganő) iskolarendszerébe, a teammunkák alkalmával pedig szakmai tapasztalatcserére, míg a rövid óráközi szünetekre szédelegve vagy egy délutáni közös városfelfedező túrán személyes ismerkedésre is sor került.

Minderről jöjjön végül az ígért – frissen tanult alkalmazással gyártott – kis zenés élményblokkunk!

<https://drive.google.com/file/d/1NX0t3Z2O5FjNxCB1pT8QiX17bULLSXE/view?usp=sharing>

S hogy vajon mit szólna ehhez a mesterséges intelligencia kreálta dalszöveghez Szenczi Molnár Albert ... így 2025-ben – születésének 450. évfordulója után? Ki tudja? Elvégre miről szól a reformáció, ha nem a megújulásról?

Te is Erasmus Pályázatra készülsz? Vagy már átélted? Melyik városban és mit? Mondd el egy dalban a Suno alkalmazással a kommentben! Vigyázz, kész, elkülni 😊

<https://suno.com/song/90dd65af-3564-4769-9d38-9c42e580c82f>

Laus Viveni Deo!

Radich-Nagy Mónika és Horvát Emese